

Groet uit Schoorl - Irene van Enkevort

Hardlopen en natuur vormen voor mij een perfecte combinatie. Na de Berenloop op Terschelling heb ik de focus weer tijdelijk verlegd naar de halve marathon. Ik had al vaak van de Groet uit Schoorl run gehoord, maar deze nog nooit gelopen.

Leuke naam

De naam is leuk (Groet is een dorpje in de buurt van Schoorl) en de omgeving is schitterend met het hoogste en breedste

duingebied van Nederland (volgens <http://www.natuurwegwijzer.nl>). Op de club hoorde ik anderen over deze loop. Brigitte en Hans Bodlaender hadden hem op de planning staan en Paul Jansen, die veel en graag langs de kust loopt, ging er naartoe. Dus ik schreef me in. Ook Katinka voegde zich bij het groepje. Gezellig!

Groet uit Schoorl Run
2018

11-2-2018

Wat trek ik aan?

Langzaam naderde het weekend. De weersvoorzichten waren in eerste instantie slecht, guur en regenachtig. Nu trek ik me pas wat van de weersverwachting aan op de ochtend tevoren. Het kan altijd meevallen. En dat was ook dit keer het geval. Toen we in Schoorl aankwamen trok de hemel open en wij konden ons verheugen op een mooie zonnige winterdag. Paul wist de auto handig in Schoorl te parkeren op een tijdelijke parkeerplaats op een weiland (hulde voor de organisatie). Vanaf daar was het nog maar een klein stukje lopen naar de sporthal. Onderweg weer de gebruikelijke discussies "wat trek ik aan". En deze discussie wordt niet alleen door vrouwen gevoerd! Na veel wikken en wegen ging ik in lange broek (korte lag thuis) en thermoshirt koukleumend richting start.

Dat was al een avontuur op zich. Met mijn recente halve marathontijden had ik nietsvermoedend een prognose opgeven die mij in het voorste startvak plaatste. Het was cool om met een wijde boog om alle drukke startvakken heen te lopen en dan via een smalle opening toegelaten te worden tot het voorste startvak. Eerst nog een vluchtige blik op de voorste gelederen van startvak groen en dan aansluiten in startvak oranje te midden van vele snelle lopers in kort tenue.

Lekker om na het startschot vlot weg te kunnen. Ik had al snel een prettig tempo te pakken. Eerst gingen we nog met een lus door Schoorl heen en dan de Schoorlse duinen in. Aan deze kant zijn de duinen vrij steil, het was dus meteen een pittige klim. We konden hier nog wel beschut lopen in het bos waarmee de duinen beplant zijn om verstuiving in de dorpen tegen te gaan. Rond kilometer 14 liep je uit de beschutting van de bomen een open vlakte in. Hier werd je bijna gezandstraald. Op deze momenten ben ik blij dat ik een bril draag. Er volgden een aantal zware kilometers waar de wind vrij spel had. Wel fantastisch om te zien hoe de natuurlijke processen hier aan het werk zijn en het landschap vormen.

Door focus op de schitterende dynamische omgeving probeerde ik ook de laatste kilometers het tempo zo goed mogelijk vast te houden. Wat was ik blij toen we Schoorl weer naderden. En mijn complimenten voor de 30 km lopers die nogmaals de duinen in klommen. Ik kon hier heerlijk afdalen richting dorp en finish. Met mijn tijd net onder de 1:41 was ik tevreden, al blij ik azen op een nieuw pr.

Ik hoop dat ik anderen enthousiast heb gemaakt voor deze mooie loop. Het zou super zijn als we volgend jaar met een groter contingent lopers van LGH naar Schoorl kunnen afreizen. Tot slot wil ik nog toevoegen dat de loop zeer goed georganiseerd is en dat de faciliteiten perfect zijn (schone ruime douches, rustige kledkamers en gratis massage).

http://www.groetuitschoorl.nl/files/2012/03/parcours21km_2017.jpg